

[Indenrigsministeren.]

gerne heller ikke denne Gang vilde forhandle. Det fremsatte Forslag er mere end tænkt som en Indrømmelse; det er en Indrømmelse.“

og Morgenbladet fortsætter:

„Forslaget betyder Afvikling af Loven; og Hr. Dahlgaards Motivering af denne Afvikling er rigtig nok. I Nedgangstider bør man tage varsomt paa et Samfundsanliggende som dette.“

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt kom i Spørgsmaalet om Afvikling eller Ikke-Afvikling ind paa den Udvidelse, der foreslaas vedrørende Aagerbestemmelserne, og udtalte her, at disse Udvidelser i Virkeligheden betød Boligrestriktionernes Genindførelse i Provinsen. Men det ærede Medlem ved, at det er der aldeles ikke Tale om. Udvidelsen af Aagerbestemmelserne kan efter deres Ordlyd kun tage Sigte paa de Tilfælde, som det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt selv sagde, der fandtes, hvor man staar overfor hensynsløse Ejere. Er det f. Eks. ikke en Ubillighed og en Vilkaarlighed, hvis en Lejer efter at have ofret store Beløb paa Istandsættelse af sin Lejlighed, straks derefter opsiges, og Ejeren tager Fordelen af Istandsættelsen? Det er et af de Tilfælde, hvor Forslaget søger at skaffe Tryghed. Og af tilsvarende Karakter er de andre Bestemmelser. Jeg tør hævde, at ingen samvittighedsfuld Ejer vil komme i Strid med disse Bestemmelser, der tager Sigte paa Tilfælde, der ganske kan sidestilles med Aagerens Ubillighedsbegreb.

Jeg vil i øvrigt i denne Forbindelse gerne sige, at naar det ærede Medlem Hr. Slebsager udtalte, at han ikke kunde gaa med til Udvidelsen af Aagerbestemmelserne, saa haaber jeg, at det ikke gælder ethvert Forsøg paa at skabe en Tilstand, hvor Aagerbestemmelserne gøres effektive, saa Lejerne med Tryghed tør indanke en Sag for Retten. Thi her staar vi, som det ærede Medlem sikkert ved, ved det Forhold, der gør de nuværende Aagerbestemmelser omtrent virkningsløse, idet Lejerne, der jo ikke paa Forhaand kan være sikre paa Rettens Skøn, ofte ikke tør indanke en Aagerleje for Retten af Frygt for Opsigelse.

Jeg vil haabe, at det ærede Medlem ikke vil nægte at yde sin Medvirken til at gøre Aagerbestemmelserne effektive. Og jeg er berettiget til at vente Medvirken fra det ærede Medlem. Jeg minder om, hvorledes allerede under Behandlingen af det Boliglovsforslag, der blev til den nugældende Bo-

liglov, Loven af 1925, udtalte det ærede Medlems Partifælle, det ærede Medlem Hr. Krag her i Folketinget, at Venstre mener, at effektivt virkende Bestemmelser mod Boligaager er fornødne. Det ærede Medlem Hr. Slebsager udtalte for Resten — jeg tror det var ved anden Behandling af det nævnte Lovforslag her i Tinget —

„Vi vil have mere kraftigt virkende Bestemmelser mod Boligaager“.

Jeg maa maaske ogsaa tilføje, at den ærede Ordfører for det konservative Parti, nu afdøde Dr. Lou, paa sit Partis Vegne udtalte:

„Vi har ønsket den kraftigst mulige Aagerlovgivning.“

Det andet Argument, som de ærede Ordførere har fremført imod Lovforslaget, gaar ud paa, at Lovforslaget efter deres Mening vil virke hemmende paa Byggeriet.

Jeg kan ikke forstaa, at denne Paastand kan fremsættes. I de sidste tre Aar har vi, medens den gamle Lov har virket, set Byggeriet udvikle sig her i Hovedstaden som aldrig før, i saa stort et Omfang, som Materiale og Personel tillod. Men den samme Paastand blev jo fremsat af det ærede Venstreparti under Behandlingen af Lovforslaget i 1925. Jeg skal blot minde om, hvorledes Partiet i sine Bemærkninger i Udvalgsbetænkningen her i Folketinget udtalte, at en saadan Lovgivning vil virke hemmende paa Byggeriet og derfor øgende paa Bolignøden. Og det ærede Partis Repræsentanter i Landstinget udtalte i Udvalgsbetænkningen om selve det Lovforslag, der blev ophøjet til Lov, at Venstres Hovedbetragtning var, at en saadan Lovgivning vil modvirke Boligbyggeriet og saaledes forøge Boligmangelen.

Ja, det sagde man for 6 Aar siden. Men i de 6 Aar, der er gaaet, er der i Storkøbenhavn opført Bygninger, indeholdende mellem 20 000 og 25 000 Lejligheder; og der er nu en saadan Gænge i dette Byggeri, at man indenfor et rimeligt Tidsrum kan imødesee en Tilstand paa Boligitilbudets Omraade, der gør en Afvikling af Huslejelovgivningen uden voldsomme Følger for Lejerne mulig.

Altsaa, disse Spaadomme er ikke gaaet i Opfyldelse. Det viste sig at være rigtigt, at det, der skulde til, for at Boligbyggeriet kunde komme i Gang, var et stabilt Pengevæsen og stabile Priser. Derfor maa jeg mene, at naar denne Paastand nu kommer igen, er det et af disse politiske Skræmmeskud, der affyres, naar Argumenterne er ved at slippe op. Den gældende Lov har ikke hemmet Byggeriet, ja, der er endog særligt kyndige, som paastaar, at Loven i særlig Grad har fremmet Byggeriet. Hvorledes